

WOO-I.4221.34.2021.ES.6

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1, pkt 1, ust. 3, ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247) oraz art. 106 § 1, § 2 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wystąpienia Burmistrza Miasta i Gminy Pobiedziska z 11.02.2021 r., znak: ROŚ.6220.19.2020.MW, w oparciu o przedstawiony raport o oddziaływaniu na środowisko sporządzony 17 grudnia 2020 r. pod kierunkiem Macieja Bindera z Impeko Ochrona Środowiska Maciej Binder, oraz jego uzupełnienia z 10.02.2021 r. (przekazane przez Burmistrza Miasta i Gminy Pobiedziska wraz z pismem z 11.02.2021 r.), i z 26.04.2021 r. (data wpływu 30.04.2021 r.)

postanawiam

uzgodnić w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizację przedsięwzięcia polegającego na montażu urządzenia – kabiny lakierniczej w istniejącym budynku hali produkcyjnej Inwestora, które zlokalizowane będzie na działce nr 138/6, arkusz 5, obręb Biskupice, gmina Pobiedziska.

I. **Określam** następujące warunki realizacji przedsięwzięcia:

1. Planowaną kabinę lakierniczą wyposażać w czterostopniowy system filtrowania powietrza wyciągu, składający się z:
  - I stopień maty filtracyjne wstępne – filtry podłogowe i w ścianach bocznych o minimalnej skuteczności odpylania 84 %,
  - II stopień maty filtracyjne pośrednie – filtry zamontowane w agregatach wyciągowych o minimalnej skuteczności odpylania 84 %,
  - III stopień maty filtracyjne osłonowe – filtry zamontowane w agregatach wyciągowych o minimalnej skuteczności odpylania 85 %
  - IV stopień filtry węglowe redukujące LZO – filtry zamontowane w agregatach wyciągowych o minimalnej skuteczności redukcji LZO 90 %.
2. Planowaną kabinę lakierniczą wyposażać w cztery agregaty nadmuchowo-wyciągowe o wydajności 32 000 (+/- 10%) m³/h każdy, w skład których wejdą m.in. cztery palniki na olej opałowy o mocy do 375 kW każdy i system wymienników ciepła.
3. Powietrze po oczyszczeniu w ww. systemie filtrowania planowanej kabiny lakierniczej odprowadzać do atmosfery za pośrednictwem czterech otwartych emitorów z wylotami na wysokości min. 10 m n.p.t. i przekroju 1,0 m x 1,0 m (+/- 10 %).
4. Substancje ze spalania oleju opałowego w palnikach służących do ogrzewania powietrza podawanego do planowanej kabiny lakierniczej odprowadzać do atmosfery za pośrednictwem czterech emitorów z wylotami zlokalizowanymi na wysokości min. 9 m n.p.t.
5. W ramach inwestycji na dachu budynku, w którym zamontowana będzie kabina lakiernicza, zainstalować nie więcej niż 4 dachowe wyrzutnie powietrza i 4 czerpnie powietrza oraz zastosować rozwiązania zapewniające dotrzymanie poziomu mocy akustycznej każdej wyrzutni powietrza nie wyższego niż 80,9 dB i każdej czerpni powietrza maksymalnie 83,6 dB.
6. Pracę zakładu ograniczyć do pory dnia, tj. od 6:00 do 22:00.
7. Po oddaniu do eksploatacji nowej kabiny lakierniczej, proces nanoszenia farb podkładowych oraz nanoszenia lakierów nawierzchniowych prowadzić wyłącznie w kabinach lakierniczych.

8. Prowadzić ewidencję wielkości zużycia materiałów zawierających lotne związki organiczne oraz rejestrację czasu pracy instalacji, w których są one używane.
9. Na emitorach odprowadzających substancje z nowej kabiny lakierniczej przygotować stanowiska pomiarowe i zainstalować króćce pomiarowe zgodnie z Polską Normą.
10. Eksploatację projektowanej kabiny lakierniczej realizować bez generowania ścieków przemysłowych.
11. W terminie 1 miesiąca od daty oddania obiektu do użytkowania, wykonać kontrolne pomiary poziomów hałasu emitowanego do środowiska na granicy najbliższych terenów objętych ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie. Wyniki pomiarów przedstawić Burmistrzowi Miasta i Gminy Pobiedziska, Staroście Poznańskiemu, Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu i Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia ich wykonania. W przypadku wystąpienia przekroczeń akustycznych standardów jakości środowiska, zaprojektować i wdrożyć rozwiązania techniczne, technologiczne, bądź organizacyjne w taki sposób, aby eksploatacja inwestycji nie powodowała przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu. Poprawność zaproponowanych rozwiązań potwierdzić niezwłocznie kolejnymi pomiarami hałasu. Powyższe rozwiązania wdrożyć i wyniki przeprowadzonych pomiarów wraz z opisem dokonanych korekt przedstawić ww. organom w terminie 3 miesięcy od daty oddania obiektu do użytkowania.

II. **Nie stwierdzam** konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Inwestor:

MODERTRANS POZNAŃ Sp. z o.o.
ul. Forteczna 2
61-362 Poznań

adres do korespondencji:

MODERTRANS POZNAŃ Sp. z o.o.
Oddział Biskupice,
ul. Główna 45
62-007 Biskupice Wlkp.

UZASADNIENIE

Burmistrz Miasta i Gminy Pobiedziska pismem z 11.02.2021 r., znak: ROŚ.6220.19.2020.MW, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, dalej Regionalnego Dyrektora, o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Do wniosku dołączono raport o oddziaływaniu na środowisko sporządzony 17.12.2020 r. pod kierunkiem Macieja Bindera z Impeko Ochrona Środowiska Maciej Binder, dalej raport, uzupełnienie do raportu z 10.02.2021 r. W piśmie zawarto również informację o braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu inwestycji.

Burmistrz Miasta i Gminy Pobiedziska zakwalifikował planowane przedsięwzięcie do § 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), tj. do przedsięwzięć dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony. W opinii tut. organu przedsięwzięcie kwalifikuje się do § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 14 ww. rozporządzenia oraz z uwagi na planowane

posadowienie 4 zbiorników na olej opałowy o pojemności 1,5 m³ każdy, również do 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 37 ww. rozporządzenia.

Postanowieniem z 9.12.2020 r., znak: ROŚ.6220.19.2020.MW Burmistrz Miasta i Gminy Pobiedziska stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił zakres raportu.

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247), dalej ustawy ooś, organem właściwym w sprawie uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Pismem z 25.02.2021 r., znak: WOO-I.4221.34.2021.ES.1 Regionalny Dyrektor zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Pobiedziska na podstawie art. 77 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś o przedłożenie kopii wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o załączenie kopii postanowienia stwierdzającego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Pismem z 4.03.2021 r. Burmistrz Miasta i Gminy Pobiedziska przedłożył ww. dokumenty.

W toku prowadzonego postępowania pismem z 14.04.2021 r., znak: WOO-I.4221.34.2021.ES.3 Regionalny Dyrektor wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia raportu w zakresie ochrony przed hałasem, ochrony powietrza, hydrogeologii, gospodarki odpadami oraz pozostałych rozbieżności i nieścisłości występujących w raporcie. Uzupełnienie do raportu wpłynęło 30.04.2021 r. (data pisma 26.04.2021 r.).

Przedsięwzięcie polega na montażu urządzenia – kabiny lakierniczej w budynku hali produkcyjnej zlokalizowanej w Biskupicach na terenie zakładu Modertans Poznań Sp. z o.o. Zakład zajmuje się produkcją, modernizacją, projektowaniem oraz naprawą tramwajów. Oddział w Biskupicach prowadzi działalność w zakresie produkcji, modernizacji, remontów, regeneracji i serwisu pojazdów szynowych. Ponadto wykonywana jest konserwacja podwozi. W ramach działalności naprawczej przeprowadza się ocenę przydatności do dalszego zastosowania poszczególnych części, materiałów, zespołów urządzeń i podzespołów. Rodzaje prac wykonywanych na terenie Oddziału w Biskupicach: montaż tramwajów; naprawa, montaż podzespołów, silników, naprawa silników i aparatury elektrycznej; obróbka mechaniczna; prace spawalnicze; mycie podzespołów; powlekanie powierzchni.

Projektowana inwestycja polegać będzie na zmianie sposobu użytkowania istniejącej jednej z naw hali poprzez montaż w niej urządzenia – kabiny lakierniczej. Planowane urządzenie będzie pracować zamiennie z istniejącą już na terenie zakładu istniejącą kabiną lakierniczą. Działalność wnioskodawcy prowadzona jest obecnie w granicach działek nr 138/5, 138/6, 138/7, 138/8, 138/9 o łącznej powierzchni wynoszącej 4,5066 ha. Zakład niedawno dokupił działki o numerach: 115/6, 115/7, 115/8, 115/9, 115/10, 116/5, 116/9 i 115/3. Działki te zlokalizowane są przy zachodniej granicy zakładu, stanowią jego własność, ale w ich granicach nie są realizowane, ani planowane żadne działania zmierzające do rozbudowy zakładu, powierzchnia tych działek nie będzie ulegała przekształceniu. Planowany montaż kabiny lakierniczej realizowany będzie na działce nr 138/6. Na terenie zakładu znajdują się hale produkcyjne z zapleczem magazynowym, technicznym i socjalnym, biurowiec, plac manewrowy i parkingi. Planowana kabina zamontowana zostanie w części istniejącego obiektu o powierzchni zabudowy 5379 m², w którym prowadzona jest działalność naprawcza oraz budowa nowych wagonów tramwajowych. Powierzchnia części obiektu przeznaczona na inwestycje wynosi około 210 m². Z uwagi na planowane zamontowanie kabiny w istniejącym budynku nie wystąpią zmiany w aktualnym zagospodarowaniu terenu zakładu.

Planowane urządzenie to kabina lakiernicza o wymiarach wewnętrznych 22,82 m x 4,98 m x 4,9 m, do której na wózku technologicznym wjeżdżać będzie pudło tramwaju z przygotowaną powierzchnią lakierniczą do malowania. Jest to pneumatyczne malowanie

powierzchni metalowej pod ciśnieniem specjalistycznym pistoletem. Lakiernicy wykonują swoje czynności na przesuwanej platformie pneumatycznej (zasięg przesuwu poziomo i pionowo względem malowanego pudła tramwaju). Przewiduje się od 2 do 3 warstw nakładania farby, w zależności od nakładanego koloru. Pomiędzy warstwami następować będzie ich suszenie w kabinie (ok. 60 minut). Cały cykl malowania jednego pudła zależny jest od wzoru i kolorów danego tramwaju wskazanych przez klienta. Im więcej różnych kolorów i bardziej skomplikowany wzór, tym dłuższy cykl ze względu na czynności związane z zabezpieczeniem taśmą poszczególnych elementów wzorów i ich pomalowaniem. Powyższe procesy w stanie istniejącym odbywają się w istniejącej analogicznej kabinie o wymiarach wewnętrznych 22,68 m x 4,95 m x 4,9 m. Roczna zdolność przerobowa zakładu (60 szt. tramwajów poddawanych remontowi lub montażowi) po zamontowaniu nowego urządzenia – kabiny lakierniczej nie zmieni się w stosunku do sytuacji aktualnej. Nowa kabina ma jedynie usprawnić proces technologiczny i wyeliminować procesy nakładania farb podkładowych i procesy czyszczenia ze stanowisk przygotowania przed malowaniem. Planowana kabina lakiernicza będzie pracować zamiennie z istniejącą kabiną (nie będą pracować jednocześnie). Jednak, aby odzwierciedlić potencjalnie najmniej korzystną sytuację pod względem emisji zanieczyszczeń do powietrza i hałasu, w analizach oddziaływania brano pod uwagę jednoczesną pracę obu urządzeń. Ponadto nowa kabina nie spowoduje wzrostu istniejącego zapotrzebowania na wyroby lakiernicze. Jej zadaniem jest zoptymalizowanie procesów lakierniczych, poprawa jakości wykonywanych pokryć i przede wszystkim poprawa warunków pracy parowników nakładających powłoki lakiernicze. Do obliczeń również w celu zobrazowania sytuacji najmniej korzystnej założono 20 % wzrost zużycia surowców i 20 % wzrost wielkości produkcji (75 szt. tramwajów poddawanych remontowi lub montażowi). Podstawowy czas pracy zakładu (części produkcyjnej) wynosi 8 h przez 5 dni w tygodniu przez 52 tygodnie/rok, co w skali roku wynosi około 2 080 h. W okresach wzmożonych zamówień zakład może wydłużać czas pracy do 12 godzin na dobę, to jest do 3120 h/rok.

Wyposażenie nowej kabiny stanowić będzie:

- dwustopniowy system filtrowania powietrza nadmuchu (suchy: maty filtracyjne z włókna syntetycznego) – I stopień filtr wstępny o skuteczności filtracji 85-93%, II stopień filtr stropowy o skuteczności filtracji 95-97 %,
- czterostopniowy system filtrowania powietrza wyciągu – I stopień maty filtracyjne wstępne o skuteczności filtracji 84-95 %, II stopień maty filtracyjne pośrednie, dwuwarstwowe – filtry zamontowane w agregatach wyciągowych o skuteczności filtracji 84-99%, III stopień maty filtracyjne osłonowe – filtry zamontowane w agregatach wyciągowych o skuteczności filtracji 85-93 %, IV stopień filtry węglowe redukujące LZO – zamontowane w agregatach wyciągowych o skuteczności redukcji LZO 90-98 %,
- cztery agregaty nadmuchowo-wyciągowe o wydajności 32 000 m³/h każdy, w skład ich wchodzi: wymienniki ciepła, palniki na olej opałowy o mocy 375 kW, kłapy regulujące przepływ powietrza między kabiną a agregatem w systemie otwartym lub zamkniętym, system automatycznej recyrkulacji powietrza i system wymienników ciepła.

W raporcie wskazano, że wariant alternatywny przedsięwzięcia dotyczył zakupu urządzenia bez sekcji filtrów z węglem aktywnym. Jednakże z uwagi na fakt, iż cechowałby się on zwiększoną emisją lotnych związków organicznych, został odrzucony, a ze względu na oczywiste zwiększone oddziaływanie tego wariantu, odstąpiono od szczegółowych obliczeń jego wpływu na powietrze. Z uwagi na fakt, iż w opinii Regionalnego Dyrektora opis i porównanie analizowanych wariantów były niewystarczające, wezwano wnioskodawcę m.in. do przedstawienia szczegółowego opisu poszczególnych wariantów przedsięwzięcia uwzględniającego cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, określenia (na podobnym stopniu szczegółowości) oddziaływania wszystkich analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także do przedstawienia porównania analizowanych wariantów. W uzupełnieniu rozszerzono informacje wyłącznie

względem wariantu alternatywnego. Jednakże przedstawiony opis tego wariantu i jego oddziaływanie na środowisko jest praktycznie analogiczne jak wariantu wybranego do realizacji. Jedyne różnice dotyczą oddziaływania na stan jakości powietrza, a i te różnice przedstawiono wyłącznie w sposób zdawkowy (bez przedstawienia szczegółowej analizy). Odnosi się zatem wrażenie, że wariant alternatywny ma charakter pozorny i nie stanowi wariantu racjonalnego. Należy wskazać, że rolą wnioskodawcy jest zaproponowanie takich wariantów, które są realne do wykonania. Mimo, iż realnie można wykonać kabinę bez filtrów węglowych, to jednakże inwestor z góry wie, że ten wariant odrzuci, zatem faktycznie nie przedstawił racjonalnego wariantu alternatywnego. Ponadto warianty winny być opisane w równym stopniu szczegółowości, a porównanie ich oddziaływania (np. w sposób empiryczny) powinno w jasny sposób stwierdzać, jaka jest skala oddziaływania każdego wariantu. Takich analiz w raporcie i jego uzupełnieniu nie przedstawiono. Należy podkreślić, że w orzecznictwie organów wyższego stopnia coraz częściej głównym zarzutem i powodem, dla którego sprawy przekazywane są do ponownego rozpatrzenia jest właśnie nieprawidłowe i niewystarczające opisanie wariantów przedsięwzięcia. Przykładem mogą tu być następujące wyroki: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 7 czerwca 2018 r., sygn. akt IV SA/Po 343/18, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z 17 lipca 2019 r., sygn. akt II SA/Go 260/19, LEX nr 2706502, Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 czerwca 2020 r., sygn. akt II OSK 3499/19. W świetle przytoczonych wyroków, w opinii Regionalnego Dyrektora przedstawiony w raporcie opis wariantu alternatywnego jest niewłaściwy. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż Regionalny Dyrektor w przedmiotowym postępowaniu jest organem wpadkowym, biorąc pod uwagę ekonomikę procesową, decyzja, czy opisanie warianty przedsięwzięcia są w tym przypadku wystarczające, leży w gestii organu prowadzącego postępowanie główne, tj. Burmistrza Miasta i Gminy Pobiedziska.

Do kabiny lakierniczej, na wózku technologicznym, wjeżdżać będzie pudło tramwaju z przygotowaną powierzchnią lakierniczą do malowania. Malowanie powierzchni metalowej prowadzone będzie pod ciśnieniem, z wykorzystaniem specjalistycznego pistoletu. Kabina zostanie wyposażona w: dwustopniowy system filtrowania powietrza nadmuchu (I i II stopień filtracji), czterostopniowy system filtrowania powietrza wyciągu (I, II i III stopień odpylania i IV stopień filtracji do redukcji LZO) oraz w cztery agregaty nadmuchowo-wyciągowe o wydajności 32 000 m³/h powietrza każdy, w skład których wchodzi: wymienniki ciepła, palniki na olej opałowy o mocy 375 kW, klapy regulujące przepływ powietrza między kabiną a agregatem w systemie otwartym lub zamkniętym, system automatycznej recyrkulacji powietrza i system wymienników ciepła. W raporcie przedstawiono oddziaływanie zakładu produkcyjnego Modertrans Poznań Sp. z o.o. Oddział Biskupice po zrealizowaniu przedmiotowego przedsięwzięcia. Na terenie zakładu eksploatowane są i będą następujące instalacje będące źródłem emisji zorganizowanych:

a) wymagające pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza:

- instalacja I – linia technologiczna do montażu tramwajów i remontu tramwajów, w skład której wchodzi: stanowiska malowania i odtłuszczania elementów tramwajów (istniejące i nowa kabina lakiernicza), dwa stanowiska przygotowania tramwajów do procesu malowania (na pierwszym stanowisku prowadzony jest również proces mycia przyrządów do malowania), stanowiska spawalnicze i cięcia, stanowiska konserwacji podwozi, maszyny stolarskie, stanowisko mycia podzespołów oraz stanowiska obróbki tworzyw sztucznych;

b) nie podlegające obowiązkowi uzyskania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, ale wymagające zgłoszenia:

- instalacja II – instalacja energetyczna, w skład której wchodzi: kocioł o mocy 42 kW zasilany gazem pracujący na potrzeby c.o. i c.w.u. budynku biurowego, 2 palniki o mocy 400 kW zasilane olejem opałowym służące do ogrzewania powietrza podawanego do kabiny lakierniczej, 2 kotły o mocy 300 kW zasilane olejem opałowym pracujące na potrzeby c.o. i c.w.u. hali produkcyjnej, kocioł o mocy 262 kW zasilany gazem pracujący na potrzeby c.o. i c.w.u. hali produkcyjno-montażowej, 3 nagrzewnice o mocach 380 kW, 176 kW i 340 kW zasilane gazem pracujące na potrzeby grzewcze hali produkcyjno-montażowej, 3 nagrzewnice o

mocy 25,5 kW zasilane gazem pracujące na potrzeby grzewcze hali magazynowej, 6 nagrzewnic o mocy 30,7 kW zasilane gazem pracujące na potrzeby grzewcze hali montażu końcowego, kocioł o mocy 35 kW zasilany gazem pracujący na potrzeby c.o. i c.w.u. części biurowej w hali montażu końcowego, agregat prądotwórczy zasilany olejem napędowym do awaryjnego zasilania zakładu, palnik myjki ciśnieniowej o mocy 60 kW zasilany olejem napędowym, 4 projektowane palniki o mocy 375 kW każdy zasilane olejem opałowym służące do ogrzewania powietrza podawanego do kabiny lakierniczej.

- instalacja III – instalacja do przeładunku i magazynowania paliw płynnych, w skład której wchodzi: 10 zbiorników na olej opałowy o pojemności 2 m³ każdy zlokalizowane w kotłowni hali produkcyjnej, 1 zbiornik opałowy o pojemności 1,5 m³, znajdujący się w hali produkcyjnej przy komorze lakierniczej oraz 4 projektowane zbiorniki na olej opałowy o pojemności 1,5 m³, które znajdują się w hali produkcyjnej przy projektowanej komorze lakierniczej. Z ww. zbiorników tylko magazyn paliw przy kotłowni posiada wyprowadzone odpowietrzenie na zewnątrz hali.

Ponadto źródłem emisji substancji do powietrza będą procesy spalania paliw w silnikach pojazdów poruszających się po terenie zakładu (samochodów ciężarowych, autobusów, pojazdów dostawczych, pojazdów osobowych), w tym wózków widłowych.

Dla części ww. źródeł wnioskodawca posiada pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza wydane przez Starostę Poznańskiego z 7.10.2020 r., znak: WŚ.624.27.2020.XXIX, część źródeł wymagała tylko zgłoszenia do Starosty Poznańskiego, Z raportu wynika, iż ww. decyzja obejmuje również swym zakresem planowaną kabinę lakierniczą. Biorąc powyższe pod uwagę, Regionalny Dyrektor zwrócił się do wnioskodawcy z zapytaniem, czy kabina lakiernicza będąca przedmiotem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach to instalacja istniejąca (już funkcjonująca na terenie zakładu), czy instalacja planowana. Ponadto Regionalny Dyrektor zwrócił się z zapytaniem dlaczego Starosta Poznański w pozwoleniu z 7.10.2020 r., znak: WŚ.6224.27.2020.XXIX uwzględnił planowaną kabinę lakierniczą, mimo, iż na dzień wydania ww. pozwolenia wnioskodawca nie uzyskał dla niej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W odpowiedzi na powyższe wnioskodawca wskazał, iż w związku ze zmianami jakie zaszły w eksploatowanych instalacjach, wniósł o wygaszenie dotychczasowego pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz o wydanie nowego pozwolenia. Wyjaśnił również, iż na dzień składania wniosku planował zlokalizowanie w istniejącej hali nowej kabiny lakierniczej, a z uwagi na fakt, iż instalacja przed oddaniem do eksploatacji powinna posiadać pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza i jednocześnie z uwagi na znajomość założeń projektowych kabiny, jej źródło uwzględniono we wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza. Wnioskodawca podkreślił, że z uwagi na zachowanie wszystkich standardów jakościowych powietrza Starostwo Powiatowe wydało pozwolenie. Należy mieć jednak na uwadze, że zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy o oś decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji. Pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza jest rodzajem decyzji określającej warunki korzystania ze środowiska.

Na potrzeby niniejszego raportu, w tym na potrzeby przeprowadzonych analiz, wykorzystano obliczenia wykonane w związku ze złożonym wnioskiem o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz wnioskiem dotyczącym zgłoszenia instalacji niewymagających uzyskania takiego pozwolenia. Jak wynika z raportu, roczna zdolność przerobowa zakładu po zamontowaniu nowego urządzenia – kabiny lakierniczej nie zmieni się w stosunku do sytuacji aktualnej. Nowa kabina nie spowoduje również wzrostu istniejącego zapotrzebowania na wyroby lakiernicze. Zgodnie z deklaracją wnioskodawcy będzie ona pracowała wymiennie z istniejącą kabiną, a jej zadaniem jest zoptymalizowanie procesów lakierniczych, poprawa jakości wykonywanych powłok i przede wszystkim poprawa warunków pracy pracowników nakładających powłoki lakiernicze. Jednakże aby odzwierciedlić potencjalnie najmniej korzystną sytuację pod względem emisji substancji do powietrza, w analizie oddziaływania wzięto pod uwagę jednoczesną pracę obu urządzeń, zakładając, że w jednej kabinie prowadzi się proces nakładania farb

podkładowych, a w drugiej proces nakładania lakierów nawierzchniowych. W powiązaniu z tym faktem i aby zachować spójność niniejszego wniosku z uzyskanym pozwoleniem na wprowadzanie gazów do powietrza wydanym przez Starostę Poznańskiego w dniu 7 października 2020 r., znak: WŚ.6224.27.2020.XXIX., dodatkowo w analizach oddziaływania na jakość powietrza przyjęto założenia wzrostu zużycia surowców o ok 20%.

Po oddaniu do eksploatacji nowej kabiny lakierniczej, która będzie kabiną podobną do istniejącej, na stanowiskach przygotowania do malowania nie będzie się już odbywał proces nanoszenia powłok lakierniczych. Proces nanoszenia farb podkładowych oraz proces nanoszenia lakierów nawierzchniowych odbywać się będzie wyłącznie w dwóch kabinach. Powyższe z uwagi na założenia przyjęte do analiz wpisano jako warunek realizacji inwestycji. Stanowiska do przygotowania do lakierowania znajdują się obecnie w dwóch nawach. Na dwóch stanowiskach przygotowania do malowania prowadzić się będzie wyłącznie prace przygotowawcze do procesów lakierniczych, tj. wypełnianie zagłębień, wyrównywanie rys przed lakierowaniem (szlifowanie). Do wyrównywania rys wykorzystuje się szpachlówkę. W jednej z naw znajduje się również jedno stanowisko do mycia przyrządów do malowania – zamknięta wanna. Rozcieńczalnik po zabrudzeniu wymienia się i stanowi on odpad. Z zamkniętej wanny rozcieńczalnik poprzez otwór odpowietrzający w sposób niezorganizowany odparowuje do hali, skąd wentylacją mechaniczną stanowiska przygotowania do lakierowania i malowania usuwany jest na zewnątrz hali.

W istniejącej kabine lakierniczej odbywa się proces „czyszczenia powierzchni” (odtłuszczenia) oraz „powlekania” powierzchni metalowych zarówno farbami podkładowymi jak i nawierzchniowymi oraz proces suszenia tych powłok. Procesy odtłuszczenia i powlekania będą się również odbywać w nowej kabine. W zakładzie są i będą prowadzone procesy, w których używane są rozpuszczalniki organiczne, dla których określone są standardy emisyjne, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. poz. 1860), dalej rozporządzeniem o standardach emisyjnych z instalacji, tj. „powlekanie powierzchni metalowych” oraz „czyszczenie powierzchni produktów”. Roczne zużycie lotnych związków organicznych (LZO) w procesie „powlekanie powierzchni metalowych”, do którego należy zaliczyć procesy szpachlowania, nakładania farb podkładowych i nawierzchniowych oraz nakładania powłok konserwujących, z uwzględnieniem LZO wykorzystywanego do mycia przyrządów do malowania, wyniesie > 15 Mg (deklarowane przez Inwestora zużycie LZO wyniesie 26,5215 Mg/rok). Dla tego procesu i określonego rocznego zużycia LZO, standard emisji zorganizowanej S_1 (stężenie LZO w gazach odlotowych w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny) wynosi 75 mg/m_u^3 – nanoszenie powłoki i 50 mg/m_u^3 - suszenie, a standard emisji niezorganizowanej S_2 (procent wkładu LZO) wynosi 20 %.

Roczne zużycie lotnych związków organicznych (LZO) w procesie „czyszczenie powierzchni produktów”, do którego należy zaliczyć procesy odtłuszczenia powierzchni przed malowaniem po procesie szpachlowania i szlifowania oraz procesy mycia części wyposażenia tramwajów, wyniesie >2 i $\leq 10 \text{ Mg}$ (deklarowane przez Inwestora zużycie LZO wyniesie 8,26 Mg/rok). Dla tego procesu i określonego rocznego zużycia LZO, standard emisji zorganizowanej S_1 wynosi 75 mg/m_u^3 , a standard emisji niezorganizowanej wynosi 20 %. W dokumentacji wykazano za pomocą teoretycznych obliczeń, iż standardy emisyjne S_1 na każdym emitorze zarówno w procesie „powlekanie powierzchni metalowych” oraz „czyszczenie powierzchni produktów”, dzięki zastosowaniu urządzeń do redukcji LZO (filtrów węglowych o skuteczności min. 90 %) zostaną dotrzymane. W sposób teoretyczny wykazano również, iż dotrzymane zostaną standardy S_2 dla poszczególny procesów prowadzonych w zakładzie. W związku z powyższym należy uznać, iż instalacja będzie spełniała obowiązujące przepisy. Jednakże, prawidłowość tych obliczeń winna być poparta odpowiednimi wynikami pomiarów wielkości emisji LZO z instalacji, zgodnie z § 33 ust. 1 wyżej cyt. rozporządzenia. Należy również dodać, iż w stosunku do emitorów odprowadzających substancje z kabin lakierniczych i substancje z procesów przygotowania przed malowaniem, ze względu na fakt, iż dotrzymanie standardów emisyjnych jest możliwe jedynie przy zastosowaniu urządzeń ograniczających wielkość emisji LZO (o min. 90 %), konieczne jest i będzie prowadzenie okresowych pomiarów wielkości emisji na ww. emitorach. W celu umożliwienia wykonywania pomiarów emisji substancji do powietrza, o

których mowa powyżej, a także z uwagi na konieczność wykonania pomiarów, o których mowa w art. 147 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.) - wstępne pomiary wielkości emisji z instalacji wymagającej pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w niniejszym postanowieniu zobowiązano wnioskodawcę do przygotowania na emitorach odprowadzających substancje z nowej kabiny lakierniczej stanowisk pomiarowych i zainstalowania na nich króćców pomiarowych zgodnie z Polską Normą. Ponadto, w celu kontroli pracy instalacji, Regionalny Dyrektor zobowiązał w niniejszym postanowieniu prowadzącego instalację do prowadzenia ewidencji wielkości zużycia materiałów zawierających lotne związki organiczne oraz rejestracji czasu pracy instalacji, w których są one zużywane.

Z załączonych kart charakterystyk wynika, iż kilka z wykorzystywanych w procesie „*powlekanie powierzchni metalowych*” preparatów, w swoim składzie zawiera substancje z przypisanym zwrotem H341 i H360D. Proces nakładania i suszenia powłok nawierzchniowych odbywa się w kabinach lakierniczych, których wyciągi zaopatrzone są w urządzenia do redukcji LZO, wobec czego emisja tych substancji odbywa się w sposób zorganizowany. Natomiast suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny nie przekracza odpowiednio 10 g (przypadku substancji ze zwrotem H360D) i 100 g (w przypadku substancji ze zwrotem H341), zatem nie ma konieczności dotrzymania zaostrożonych standardów emisyjnych S_1 , o których mowa w § 35 rozporządzenia o standardach emisyjnych z instalacji.

Analiza przedłożonego raportu i uzupełnień do niego wraz z obliczeniami rozprzestrzeniania w powietrzu substancji posiadających wartości odniesienia wykazała, że wielkości emisji z ww. źródeł, nie będą powodować przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu oraz dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) poza terenem, do którego wnioskodawca posiada tytuł prawny oraz, że dotrzymane będą standardy jakości powietrza określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r. poz. 845). Ponadto, ze względu na fakt, iż w odległości mniejszej niż 10 h od emitorów w zespole znajdują się budynki wyższe niż parterowe, w przedmiotowej dokumentacji wykonano dodatkowe obliczenia, aby sprawdzić, czy budynki te nie będą narażone na przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu oraz nie będą narażone na przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. Z przedstawionych obliczeń wynika, iż budynki te nie będą narażone na przekroczenia, o których mowa powyżej. Należy ponadto nadmienić, iż ewentualne skumulowane oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami znajdującymi się w okolicy zostało ocenione poprzez uwzględnienie w przedstawionych obliczeniach aktualnego stanu jakości powietrza, co jest zgodne z obowiązującą referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu.

Z uwagi na założenia, stanowiące podstawę przeprowadzonych obliczeń, jak i obliczeń dotrzymania standardów emisyjnych z instalacji, Regionalny Dyrektor w niniejszym postanowieniu jako warunki realizacji inwestycji określił również parametry planowanej do zainstalowania kabiny lakierniczej, w tym minimalną skuteczność urządzeń redukujących emisję substancji do powietrza, a także określił parametry nowych emitorów.

Jak wynika z przedstawionych materiałów, w tym z pisma Burmistrza Miasta i Gminy Pobiedziska z 9.02.2021 r. znak RliPP.6722.5.2021.JD w sąsiedztwie przedsięwzięcia znajdują się tereny podlegające ochronie przed hałasem, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Najbliższe tereny chronione akustycznie położone są: w kierunku południowym - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, bezpośrednio przylegająca do granicy zakładu, w kierunku zachodnim - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna bezpośrednio przylegająca do granicy zakładu i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz mieszkaniowo-usługowa w odległości 11 m od granicy zakładu, w kierunku północnym - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w odległości około

8 m od granicy zakładu i w kierunku południowo-wschodnim - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, bezpośrednio przylegająca do granicy zakładu.

Planowane do posadowienia w ramach przedsięwzięcia urządzenie będzie pracowało zamiennie z kabiną lakierniczą istniejącą już na terenie zakładu. Praca zakładu odbywała się będzie wyłącznie w porze dziennej. Obecnie na terenie zakładu zlokalizowane są punktowe źródła hałasu w postaci central wentylacyjnych, czerpni i wyrzutni powietrza i wentylatorów oraz źródła hałasu emitowanego z wnętrza budynków w postaci świetlików dachowych, okien oraz ścian budynku hali produkcyjnej. W ramach instalacji nowej kabiny lakierniczej planuje się montaż 4 czerpni i 4 wyrzutni powietrza, które będą zainstalowane na dachu lakierni. Będą to główne źródła hałasu emitowanego do środowiska. Wewnątrz kabiny lakierniczej znajdować się będą agregaty nadmuchowe, wyciągowe i nadmuchowo-wyciągowe. Emisja hałasu z tych urządzeń będzie się odbywała wyłącznie poprzez wymienione wyżej czerpnie i wyrzutnie. Poziom mocy akustycznej każdej z wyrzutni wyniesie 80,9 dB, a poziom mocy akustycznej każdej z czerpni 83,9 dB. Emisja hałasu będzie także następowała pośrednio, poprzez okna, świetliki dachowe i ściany hali budynku produkcyjnego. Jak wyjaśniono w raporcie i uzupełnieniu parametry akustyczne źródeł hałasu przyjęto na podstawie pomiarów własnych przeprowadzonych w dniu 18.09.2020 r. na terenie zakładu, w którym istnieje obecnie kabina lakiernicza.

W uzupełnieniu do raportu Wnioskodawca oświadczył ponadto, że dokonano także pomiarów hałasu na granicy terenu zakładu w dwóch punktach na granicy terenów podlegających ochronie akustycznej: przy północnej granicy zakładu i przy zachodniej granicy zakładu. Wyniki pomiarów wykazały, że w chwili obecnej działalność zakładu nie powoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

Obsługa komunikacyjna zakładu nie ulegnie zmianie i nadal będzie się odbywać poprzez wjazd z ul. Głównej w Biskupicach. Na terenie inwestycji zlokalizowanych będzie łącznie 100 miejsc parkingowych. W analizie akustycznej przyjęto, że w podczas jednej zmiany roboczej, w czasie której pracuje zakład zajęte będą wszystkie miejsca parkingowe. Ponadto w ciągu dnia na teren zakładu wjadą i wyjadą łącznie 3 pojazdy ciężarowe, 10 pojazdów dostawczych i 2 autobusy z pracownikami. Dodatkowo wykorzystywane będą także wózki widłowe.

Dla przedstawionych powyżej źródeł hałasu i warunków pracy w raporcie wykonano obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku i wyznaczono poziom hałasu emitowanego przez zakład do środowiska. Wykazano, że działalność zakładu nie spowoduje przekroczenia poziomu dopuszczalnego wymaganego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej i wielorodzinnej. Warunek wpisany do niniejszego postanowienia, dotyczący zapewnienia dotrzymania parametrów akustycznych czerpni i wyrzutni w wartościach nie wyższych niż przyjęto do obliczeń i ograniczenia czasu pracy zakładu do pory dnia wynika bezpośrednio z założeń przyjętych do analizy akustycznej i zapewnia dotrzymanie standardów akustycznych środowiska.

Wyniki obliczeń akustycznych wskazują jednak na to, iż na granicy terenów wymagających ochrony przed hałasem poziom hałasu będzie zbliżony do poziomu dopuszczalnego. Na granicy terenów chronionych, w punkcie P03, poziom hałasu wyniesie bowiem 46,7 dB. W związku z tym Wnioskodawca został zobowiązany do przeprowadzenia, w terminie 1 miesiąca od daty oddania obiektu do użytkowania, kontrolnych pomiarów hałasu na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie i do przedstawienia wyników tych pomiarów Burmistrzowi Miasta i Gminy Pobiedziska, Staroście Poznańskiemu, Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu i Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od dnia ich wykonania. Powyższe działanie umożliwi określenie rzeczywistego wpływu przedsięwzięcia na stan akustyczny środowiska, ocenę zastosowanych rozwiązań i podjęcie działań zmierzających do ograniczenia hałasu, jeśli wyniki wykażą przekroczenie poziomów dopuszczalnych. W przypadku przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska wnioskodawca został zobowiązany do niezwłocznego zaprojektowania i zastosowania zabezpieczeń akustycznych ograniczających emisję hałasu do środowiska oraz do udokumentowania poprawności przyjętych rozwiązań ponownymi pomiarami poziomów hałasu. Stosowne rozwiązania winien wdrożyć i wyniki przeprowadzonych pomiarów wraz z

opisem dokonanych korekt przedstawić ww. organom w terminie 3 miesięcy od daty oddania obiektu do użytkowania.

Sieć hydrograficzna analizowanego obszaru związana jest z rzeką Cybiną, która przepływa w odległości ok 1 km od przedsięwzięcia. W kierunku południowym, w odległości ok. 100 m, zlokalizowany jest rów melioracyjny C-13-2 uchodzący do Cybiny. Jak wynika z raportu jest on częściowo zabudowany i stanowi odbiornik wód opadowych z terenu zakładu.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie zakładu, który posiada uregulowaną gospodarkę wodno-ściekową. Woda zużywana na cele socjalno-bytowe i technologiczne będzie pobierana, tak jak dotychczas, ze zbiorczej sieci wodociągowej. Ścieki bytowe będą odprowadzane, tak jak dotychczas, do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej. Jak wynika z raportu, obecnie na terenie zakładu generowane są ścieki przemysłowe pochodzące tylko z procesów mycia i czyszczenia podczas prac związanych z naprawą i regeneracją elementów tramwajowych. Odprowadzane są one do zbiornika bezodpływowego – separatora o objętości $V=12\text{ m}^3$, gdzie następuje ich podczyszczenie, a następnie są wywożone przez specjalistyczną firmę do oczyszczalni ścieków. Wnioskodawca nie przewiduje modyfikacji powyższych rozwiązań w związku z realizacją przedsięwzięcia.

Proces lakierowania w planowanej kabine odbywał się będzie w hali posiadającej szczelną posadzkę, zabezpieczającą środowisko gruntowo-wodne przed migracją zanieczyszczeń. Woda wykorzystywana będzie wyłącznie do czyszczenia kabiny w ilości 400 l na czyszczenie 2 razy w roku. Wewnętrzne ściany kabiny będą myte wodą ze środkiem czyszczącym, następnie woda będzie odparowywać, a ściany zostaną pokryte specjalistycznym płynem elektrostatycznym zabezpieczającym wnętrze komory. Wnioskodawca oświadczył, że projektowana kabina lakiernicza nie będzie miejscem powstawania ścieków przemysłowych, stąd warunek w niniejszym postanowieniu.

Jak wynika z raportu obecnie wody opadowe i roztopowe pochodzące z terenów utwardzonych i połaci dachowych zakładu odprowadzane są do rowu melioracyjnego C-13-2 zlokalizowanego na działce 282 i 283/1, obręb Biskupice zgodnie z posiadanym przez zakład pozwoleniem wodnoprawnym na szczególne korzystanie z wód. Ponieważ kabina zostanie zamontowana w istniejącym budynku hali produkcyjnej nie zmieni się bilans powierzchni na terenie zakładu, tak więc realizacja planowanego przedsięwzięcia nie będzie miała wpływu na ilość i sposób odprowadzania wód opadowych lub roztopowych.

Zgodnie z raportem podczas realizacji przedsięwzięcia będą powstawały odpady związane z prowadzeniem prac budowlano-instalatorskich, które zostaną zagospodarowane przez wytwórcę odpadów – podmiot wykonujący usługę. W fazie eksploatacji planowanego przedsięwzięcia będą powstawać analogiczne odpady, jakie powstają w wyniku funkcjonowania istniejącej instalacji. Wnioskodawca posiada pozwolenie na wytwarzanie odpadów wydane decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego z 28 kwietnia 2016 r., znak DSR-II-2.7243.97.2015, zmienioną decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego z 19 czerwca 2017 r., znak DSR-II-2.7243.11.2017, i wygaszoną w części dotyczącej pozwolenia na wytwarzanie odpadów z instalacji służącej do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego z 9 lipca 2020 r., znak DSR-II-2.7243.6.2020. W pozwoleniu określono m.in. rodzaje i ilość odpadów dopuszczonych do wytworzenia podczas w instalacji służącej do remontów autokarów oraz remontów i produkcji wagonów tramwajowych, a także miejsce i sposób ich magazynowania i dalszego zagospodarowania. Jak wynika z dokumentacji posiadane pozwolenie zaspokaja potrzeby zakładu w zakresie limitów wytwarzanych odpadów i przedsięwzięcie nie spowoduje zmiany warunków określonych w decyzji. Wszystkie wytwarzane na terenie zakładu odpady są i będą oznakowane kodem i magazynowane pod zadaszeniem, na powierzchni utwardzonej oraz dodatkowo na paletach, w metalowych wannach, w szczelnych workach lub w metalowych koszach. Przy założeniu, że wnioskodawca będzie realizował planowane przedsięwzięcie zgodnie z zapisami w przedstawionej dokumentacji nie będzie ono naruszać prawa w zakresie gospodarki odpadami.

Z raportu wynika, że inwestycja będzie zlokalizowana na terenie istniejącego zakładu. Przedsięwzięcie w całości realizowane będzie w istniejącym budynku, w związku z tym nie wystąpią zmiany w aktualnym zagospodarowaniu terenu zakładu. Prace montażowe nie wymagają ingerencji w przypowierzchniowe warstwy gruntu poprzez realizację prac ziemnych lub fundamentowych. Inwestycja nie będzie związana z uszczelnieniem nowych powierzchni, przez co nie będzie ograniczona infiltracja wód opadowych i roztopowych do gruntu. Wewnątrz hali przy projektowanej kabinie lakierniczej zostaną zlokalizowane cztery zbiorniki na olej opałowy o pojemności 1,5 m³ każdy. Olej ten będzie spalany w kotłach grzewczych i palnikach olejowych kabiny lakierniczej. Hala, w której zamontowana będzie kabina posiada szczelną posadzkę. Planowana kabina lakiernicza będzie pracować zamiennie z istniejącą kabiną. Jej budowa nie spowoduje wzrostu zapotrzebowania na wyroby lakiernicze a ilość wytwarzanych odpadów pozostanie na podobnym poziomie.

Na podstawie raportu i ogólnodostępnych informacji ustalono, że w podłożu terenu inwestycji występują gliny zwałowe. Zgodnie z Mapą hydrogeologiczną Polski w skali 1:50 000 przedmiotowy zakład znajduje się w granicach jednostki hydrogeologicznej bQIII/Tr. W jednostce tej głównym użytkowym poziomem wodonośnym jest czwartorzędowy poziom wielkopolskiej doliny kopalnej, występując pod nakładem glin morenowych i mułków. Pierwszy poziom wodonośny o zwierciadle nieciągłym o zmiennym charakterze, występuje na głębokości 5-10 m p.p.t. W promieniu 500 m od terenu inwestycji brak ujęć wód podziemnych. Teren przedsięwzięcia jest zlokalizowany w obrębie dwóch głównych zbiorników wód podziemnych: GZWP nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno i GZWP nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska.

Po przeanalizowaniu materiałów dotyczących budowy geologicznej, warunków hydrogeologicznych, uwzględniając lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia, rodzaj i skalę przedsięwzięcia oraz planowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na wody podziemne.

Przedsięwzięcie nie będzie miało znaczącego wpływu na zmiany klimatu w skali globalnej. W celu mitygacji zmian klimatu przewiduje się m.in. zastosowanie w planowanej kabinie lakierniczej wydajnego systemu filtrowania powietrza wyciągowego w zakresie redukcji emisji pyłów oraz lotnych związków organicznych, zastosowanie systemu wymienników ciepła oraz stosowanie w palnikach agregatów nadmuchowo-wyciągowych lekkiego oleju opałowego. Ponadto istniejący system wentylacji budynków oraz właściwa ich izolacja termiczna gwarantuje odporność prowadzonej działalności i bezpieczeństwo pracowników w przypadkach wystąpienia ekstremalnych temperatur i gwałtownych zjawisk pogodowych. Prawidłowe wyprofilowanie terenu zakładu pozwala na swobodny odpływ wód opadowych nawet w warunkach występowania deszczy nawalnych. Budynek, w ramach którego realizowane ma być przedsięwzięcie wykonany został zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami budowlanymi. Zachowanie tych wymagań pozwoli na utrzymanie odporności inwestycji na katastrofy naturalne typu silne wiatry czy deszcze nawalne. Inwestycja będzie zlokalizowana poza obszarami szczególnie zagrożonymi powodzią.

W zakładzie będą magazynowane substancje niebezpieczne. Jednakże jak wynika z informacji zawartych w dokumentacji magazynowane ilości substancji niebezpiecznych nie przekroczą progów wskazanych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 138) i zakład nie będzie się zaliczał do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Przedmiotowa inwestycja położona będzie poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, z późn. zm.). Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Dolina Cybiny PLH300038, oddalony o ok. 0,65 km od planowanego przedsięwzięcia, oraz obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja koło Promna PLH300030, oddalony o ok.

2,43 km od planowanego przedsięwzięcia. W raporcie wskazano, że w wyniku realizacji przedsięwzięcia, sposób wykorzystania terenu nie ulegnie zmianie. Teren zakładu jest pozbawiony roślinności o charakterze naturalnym. Jest on zajęty przez istniejącą zabudowę przemysłową i tereny utwardzone, których uzupełnienie stanowi zieleń urządzone. Jego otoczenie stanowią tereny zabudowane miejscowości Biskupice, gdzie również dominuje zieleń urządzone - przydomowa, a w miejscach niezagospodarowanych ruderalna. W sąsiedztwie analizowanego terenu nie występują trwałe użytki zielone. Na terenie inwestycyjnym nie ma drzew i krzewów, które wymagałyby usunięcia w związku z planowaną inwestycją. Na terenie inwestycji i jego najbliższego sąsiedztwa nie stwierdzono na elementach konstrukcyjnych części budynku, w którym planuje się montaż kabiny lakierniczej, gniazd ptasich, czy śladów występowania innych zwierząt. Ponadto przedsięwzięcie znajduje się, zgodnie z mapą przebiegu korytarzy ekologicznych w Polsce opracowaną przez Zakład Badania Ssaków PAN w Białowieży (obecnie Instytut Biologii Ssaków) pod kierownictwem prof. dr. hab. Włodzimierza Jędrzejewskiego na zlecenie Ministerstwa Środowiska, w ponadregionalnym korytarzu ekologicznym KPnC-8 „Dolina Warty”. Mając na uwadze obecne zagospodarowanie miejsca realizacji inwestycji wraz z obszarem położonym w zasięgu jej oddziaływania oraz jej zakres, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania inwestycji na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji na środowisko przyrodnicze, w tym na bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedlisk, w tym utratę, fragmentację lub izolację siedlisk oraz zaburzenia funkcji przez nie pełnionych, a także wpływu na ekosystemy – ich kondycję, stabilność, odporność na zaburzenia, fragmentację i pełnione funkcje w środowisku. Inwestycja nie powinna także spowodować nadmiernej eksploatacji lub niewłaściwego wykorzystania zasobów przyrodniczych, czy przyczynić się do rozprzestrzeniania się gatunków obcych. Ze względu na lokalizację planowanej inwestycji poza obszarami chronionymi nie nastąpi jej negatywne oddziaływanie na te obszary w szczególności na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami. Uwzględniając charakter przedsięwzięcia oraz obecne zagospodarowanie przestrzenne obszaru leżącego w jego sąsiedztwie stwierdzono, że inwestycja nie naruszy ładu przestrzennego oraz walorów krajobrazowych najbliższej okolicy. Nie przewiduje się także negatywnego oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000.

Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, nie stwierdzono konieczności ponownego przeprowadzenia oceny jego oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooŚ.

Ponadto, ze względu na lokalizację w dużej odległości od granic państwa oraz zakres oddziaływania inwestycji nie stwierdzono również konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe należało postanowić jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 77 ust. 7 ustawy ooŚ na niniejsze postanowienie nie służy stronom zażalenie.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Poznaniu
Miłosława Olejnik
(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Pobiedziska, ul. T. Kościuszki 4, 62-010 Pobiedziska (ePUAP) z prośbą o poinformowanie Wnioskodawcy i pozostałych stron postępowania o niniejszym postanowieniu.
2. aa